ANUL XIII. — No. 1970. 4 PAGINI 3 LEI Marți 25 Februarie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . Lei [illegible]
Pe șase luni . . . . „ [illegible]
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari „ [illegible]
Un număr vechiu . . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60. Redacția și provincia 3.26.60.

Un exemplu neobișnuit

Poșta ne-a adus eri o nouă scrisoare dela Toma Aurel. Din apusul îndepărtat, actualul stegar al prestigiului nostru sportiv ne trimite vești noui și îmbucurătoare.

Gospodăria gazetărească impune distribuirea acestor vești în diferite pagini ale «Gazetei Sporturilor» Zgârcenia secretarului de redacție pretinde fragmentarea știrilor bune.

Dar, oricât de severă ar fi practica gazetărească, și oricât de autoritară s'ar menține zgârcenia secretarului de redacție, vom «escamota» aici un fragment din misiva lui Toma, pentru o pildă care se cere neapărat subliniată.

Peste cotidianul nostru sportiv, care oferă rar file roșii de calendar sărbătoresc, exemplul acesta va rămâne ca un «memento» prețios și demarcator. Despărțind două mentalități dintre cari, aceia dela noi, se menține — firește — cu asperități, de necioplire inevitabilă.

Sânt și la noi sportivi. Mai ales convingeri sportive...

Dar, aproape zilnic, ni se vestesc exemple de sportivitate cari alterează șiragul general de pilde, coclindu-l cu excepțiuni foarte dese și dezolante.

Nu vom face precizări. Sânt inutile. Pentru cititori, nu au nici-o importanță. Iar cei interesați, le cunosc. Nu există boxeur care să nu fi bâlbâit, vreodată, în preajma unui match greu: «Nu pot să mă antrenez de-ajuns, fiindcă nu-mi dă patronul timp liber».

Și — oricât de profesională ar fi devenit cariera de footballist — câți jucători de football reușesc la noi să plece dela birouri sau dela meseriile pe cari le au, pentruca să poată veni regulat, la antrenament ?...

Desigur, nici în străinătate nu este paradisul patronilor sportivi. Sânt și acolo — cu siguranță — stingheriri cari la noi, au ajuns aproape obligatorii.

Dar ajutorul care-i este dat la Paris lui Toma Aurel — un străin, pentru sportul francez — ca să poată culege laurii victoriilor sale pugilistice, constitue o pildă aproape mișcătoare și — în orice caz — demarcatoare.

Granița care separă două mentalități sportive. Două cote de sportivitate. A noastră, și a occidentului.

Toma Aurel nu boxează atât de des, încât să poată trăi numai din box. A reușit victorii repetate. S'a înălțat, în actualitatea pariziană, cu rezonanță cunoscută la Paris. Aproape un idol.

Dar veniturile sânt foarte mici în raport direct cu succesele morale.

Deaceia, Toma este obligat să și lucreze. Toma este șofeur. Șofeur-mecanic. A căutat, deci, și a găsit un loc de șofeur-mecanic în uzinele Renault.

Șefii săi direcți, inginerii, inspectori ai atelierului în care lucrează, îl cunosc. I-au văzut matchurile pe cari le-a câștigat. L-au aplaudat frenetic, din sală și l-au bătut pe umăr, la atelier încurajându-l: «Bravo Toma !»...

Inginerii aceștia îi fac serviciul cât mai ușor. Ii ajută să nu plece extenuat, seara, la atrenament.

Dar inginerii aceștia nu au puteri nelimitate. Nu-i pot face, orice înlesnire.

Și iată că chiar Renault, chiar faimosul campion al industriei franceze a intervenit pentru Toma, îngrijindu-se de munca sa, și aranjând să se poată prezenta în matchurile «contra boxeurilor francezi» cât mai odihnit, și mai bine antrenat.

In preajma matchului cu Pladner — idolul ringului parizian — Renault a venit special în atelierul lui Toma. I-a precizat că matchul cu Milou este foarte greu. Cel mai greu match din cariera «angajatului» său. I-a urat succes și.., i-a înlesnit acest succes, acordându-i un concediu de o săptămână, pentruca să se poată antrena, cât mai bine...

Consecințele se cunosc. Toma Aurel a câștigat. A câștigat, prin biruința aceasta, galoanele de caporal al boxului parizian. S'a consacrat. Și în curând — ni s'a spus — va fi pus să boxeze pentru titlul de campion mondial la categoria cocoș.

Desigur, calitățile lui Toma au fost hotărâtoare, în secerișul de victorii, pe care îl face la Paris

Dar odihna pe care i-a înlesnit-o Renault, în preziua celui mai greu match al său, i-a fost un prețios auxiliar. Iar exemplul acestei sportivități îi este și astăzi un stimulent de care vorbește entuziasmat...

Dedicăm această pildă de sportivitate, campionilor mai puțin convinși ai sportivității dela noi.

George Fulga

Primul match internațional al sezonului s'a terminat cu un rezultat surprinzător

Se spune despre publicul românesc că este sportiv. Așa ne-am obișnuit să-i spunem — vorba ceia — din părinți... Am constatat însă aseară că e mai mult decât sportiv. Că e și înțelept. Are înțelepciunea zeilor. Căci altfel ar fi sărit peste scânduri și ar fi temperat pe polonezi.

Noi apreciem jocul energic, dur. Dar așa cum au jucat aseară polonezii, în fața spectatorilor revoltați și a unor adversari cari au împins mult prea departe eleganța și curtenia de gazde, nu se numește joc de hockey.

PAUL ANASTASIU

In aceste condițiuni nu este deci de mirare că o echipă care înainte cu o seară cedase cu 0—2 (și trebuia să piardă cu 0—5), unei selecționate a Capitalei, a putut învinde teamul național.

E adevărat, echipa Bucureștilor a jucat mult mai bine decât «naționala». Ceeace poate fi considerat un paradox, dacă nu vom adăuga că meritul victoriei de Sâmbătă seara revine în cea mai mare parte lui Bill Waters.

Cu imboldul oferit de canadian jucătorii echipei Bucureștilor nu s'au văitat, au fost scoși pe brațe, versarilor și au răspuns prompt cu aceiaș manieră de joc.

Aseară însă jucătorii noștri au fost bruscați din primele minute, s'au văitat au fost scoși pe brațe, dar nu au răspuns decât târziu, când scorul fusese fixat.

POLONIA-ROMANIA 2-0

Oaspeții au fost de o desgustătoare brutalitate

N'am avut fundași

Dar nu aceasta este cea mai complectă explicație a înfrângerii neașteptate de aseară. Explicația o găsim în jocul dezastruos al celor doi fundași. Mai puțin poate din cauza lui Buia cât din vina lui Paul Anastasiu, a marei noastre vedete, într'o zi din cele mai proaste aseară. Ambele puncte s'au marcat pe partea sa. Și cât privește punctul al doilea, el i se datorește exclusiv. A făcut o greșală copilărească și a permis unui atacant advers să înainteze singur și comod spre poarta lui Maesciuc.

Inaintările nu au dat randamentul pe care li-l puteam presupune. Dar, de bine de rău, au atacat, s'au luptat cu cei doi «măcelari» cari constituiau cuplul de fundași polonezi și au pus în permanent pericol poarta magistral păzită de Snajder.

Polonezii au marcat în prima și ultima repriză

Matchul a fost interesant pentrucă a fost viu disputat. L-am putea rezuma spunând că a fost iute, vioi și brutal. Dar fazele au fost prea pasionante pentru a nu le enumera.

Primul atac aparține românilor cari incursionează prin Rabinovici.

Intrați în treisfertul advers, românii iau pentru prima oară contact cu cei doi fundași. Un contact de pe urma căruia Rabinovici. Pană și Cantacuzino sunt siliți să se reîntoarcă surprinși, popoliți, tematori.

Atacă apoi polonezii, dar se pierd la fundașii noștri, Jocul este iute, dar încâlcit. Atacă mai des românii. Mai rar, dar mai periculor, polonezii.

In minutul 12, Prozedpleski scapă și trage un shot de toată frumusețea care nu poate fi oprit de Maesciuc.

Reacțiunea românilor este foarte energică, dar atacurile sunt distruse de apărarea adversă. Suck este pur și simplu terciuit. Doar Panenka — de o rapiditate și un rafinament neîntâlnit încă la jucătorii români — reușește să se strecoare.

(Continuare în pag. II-a)

Au sosit învingătorii rallye-ului Monte Carlo

O impresionantă procesiune de întâmpinare
Declarații cu... continuare

Soseaua Kiselef este mai populată ca de obiceiu.

Altădată, către sfârșitul lui Februarie așteptam să vedem îndreptându-se spre Băneasa, cârduri de motocicliști, caravane de automobile.

Eri s'a făcut remarcată, numai prezența automobilelor și a unui redus număr de motociclete.

Iși anunțaseră sosirea, Cristea, Zamfirescu și Constantinescu, cei trei făuritori ai marei isbânzi românești, la Monte Carlo. Și în așteptarea lor s'au înșiruit, în dreptul vilei Minovici, un impresionant «stol» de automobile.

Soseau plenipotențiarii sportului românesc și acest eveniment trebuia sărbătorit cu fastul cuvenit.

Automobil clubul regal al României este bine reprezentat. Tot ce are mai de seamă acest select for, venise în întâmpinarea acelora cari izbutiseră cu prețul atâtor sacrificii, să ridice stindardul național pe cele mai invidiate catarge.

După o așteptare din ce în ce mai apăsătoare, Cristea și Zamfirescu, însoțiți de neobositul mecanic Gheorghe Constantinescu și talonați de perseverentul Barbu Neamțu întovărășit de Nicolae Iuca și Dinu Saparis au sosit în București, aducând de peste țări, nimbul de glorie al strălucitei victorii românești.

Zamfirescu și Cristea au triumfat la Monte Carlo. Ing. Barbu Neamțu, Vintilă Frumușeanu, col. Berlescu și căp. Olteanu, au completat această victorie, printr'o excelentă comportare.

Se poate oare pretinde mai mult unor oameni cari au pornit la drum fără surle, fără trompete și cu riscul propriilor lor sacrificii?

SOSIREA

La ora 12 și 20, în piața vilei Minovici apare o mașină de culoare argintie, fără scări și golașă ca un pui de găină în ziua eșirei din găoace.

Prezenții nu sunt surprinși. Știu că cei așteptați vor opri în curând. Intr'adevăr nu trec două minute și, din «carlingă» coboară întâi Zamfirescu, apoi Cristea și însfârșit Gheorghe Constantinescu

Sunt toți veseli și vioi.

«Venim dela Sinaia — ne-au spus — unde ne-am permis să ne repauzăm peste noapte. Nu sentem deci obosiți dar, dornici să revedem... pe ai noștri, și Capitala.

INCOLONAREA

S'au schimbat cuvinte amicale impresii și glume. Apoi, d. Scarlat Stan, ordonatorul responsabil al A. C. R. R.-ului a dat semnalul de plecare către centru.

Un impresionant număr de mașini se înșirue, și când ne oprim în fața palatului forului conducător piața Palatului este arhiplină.

PRIMIREA OFICIALA

Abia aci facem cunoștința rigidității primirei oficiale. Membrii marcanți ai A. C. R. R.-ului, în frunte cu d. Ion Mitilineu, președintele comitetului și fost ministrii, se găsesc în întâmpinarea oaspeților.

Mai sunt de față d-nii: Neagu Boerescu, col. Marin. col. Hărjeu, col. Davila, Al. Racoviță, prof. univ. Coriolan Tătaru, C. Rosin, Butculescu, T. Moroianu, Const. Leonida. Cristian Penescu Kertsch etc.

Entuziasmul depășește așteptările și d. Ion Mitilineu ia cuvântul, adresând învingătorilor o «sacramentală» expresie de bun sosit.

Răspunde d. col. Davila, care scoate în evidență valoarea performanței reușită de Cristea și Zamfirescu, cărora mecanicul Constantinescu nu le-a lipsit.

DECLARAȚIILE LUI CRISTEA

In entuziasmul care predomina, am găsit posibilitatea să-l răpim pe Cristea din mijlocul cercului în care grațioasa sa soție lupta din răsputeri să-l mențină.

SUNT MULȚUMIT

«Cum cred că vă închipuiți — ne-a spus Cristea — sunt foarte mulțumit că am câștigat rallye-ul Monte Carlo. Țin dela început să alătur succesului nostru pe d. Scarlat Stan, secretarul general al Automobil clubului regal al României care a fost unul dintre puținii încrezători în victoria noastră și care ne-a sprijinit din toate puterile.

«Sunt deasemenea foarte mulțumit că am dovedit lumii întregi că rallye-ul Monte Carlo nu este, după cum se credea, apanajul francezilor, cari de rândul acesta au trebuit să se închine în fața unei superiorități care nu a putut fi decât în parte difuzată».

SPORTIVITATE, SPORTIVITATE...

'Mă simt obligat să remarc, fără niciun fel de restricțiuni, sportivitatea și amabilitatea organizatorilor. Prin purtarea lor au întrecut până și cele mai optimiste ale noastre așteptări.

... ȘI REGRETE

«Regret că nu am putut câștiga mai categoric. Performanțele reușite la antrenamentul din București ne îndreptățeau să sperăm în stabilirea unui timp superior, în cursa complimentară.

«Nu s'a putut întâmpla acest lucru, din două motive;

Mașina era mai grea cu 260 kg. decât cea cu care ne antrenam la București și în plus, nu ni s'a pus la dispoziție șasiul pe care l-am cerut. Apoi deosebirea de aderență și alte multe chestiuni mărunte, m'au împiedicat să stabilesc o performanță conformă cu prevederile.

UN RALLYE UȘOR

«In general, față de precedentele ediții ale competițiunei, rallye-ul de anul acesta a fost mult mai ușor și aceasta datorită admirabilelor condițiuni atmosferice.

«De altfel, este interesant de notat că pe tot lungul parcursului nu am avut de suferit niciun fel de pană Nu ne-au supărat cauciucurile, nu ne-a deranjat motorul.

«Cât privește armonia la bord, ea a fost cum nu se poate mai perfectă».

«Aș avea să vă mai spun multe dar, vă închipuiți că în momentul de față ideile mi se încâlcesc și mă împiedică să rânduesc evenimentele.

«Probabil însă că voi mai avea prilejul să stăm de vorbă.

JENY DUMITRESCU

Eri la Sinaia, I. Covaci (I.A.R.) a câștigat campionatul național de coborîre (ski)

Concursul desfășurat pe o vrême complect defavorabilă, a dat prilej ploeșteanului Toma Boerescu să se remarce

SINAIA, 23. (Prin telefon, dela trimisul nostru special). — Campionatul național de coborâre, disputat astăzi, s'a desfășurat în condițiuni atmosferice defavorabile pentru concurenți.

Victoria a revenit excelentului as brașovean I. Covaci. Din restul concurenților, s'au remarcat tinerii Boerescu (S. C. Ploiești) și Burcus (Sinaia).

Organizarea excelentă, datorită muncei depusă de Ski Club Prahova.

Iată rezultatele:

SENIORI

Covaci (IAR) 3 m. 48 s.
Klockner (KTV) 3 m. 49 s
Boerescu (SCP) 4 m. 0 s.
Klockner V. (KTV) 4 m. 3 s.
Zechner (KTV) 4 m. 15 s.
Schlandt (KTV) 4 m. 19 s.
Burcus (Sinaia) 4 m. 31 s.
Covaci (IAR) 4 m. 36 s.
Binkler (KTV) 4 m. 37 s.
Szarok (B. T. E.) 4 m. 48 s.
Dressandt (CFR) 5 m. 08 s.
Andriceoarei (IMEF) 5 m 09 s.
Goadrich (CFR) 5 m. 19 s.
M. Bals (TCR) 5 m. 22 s.
Coman (CFR) 5 m. 29 s.

Au luat parte 50 concurenți, prin mii 25 s'au calificat pentru campionatul de slalom.

JUNIORI

Gust Dietrich (SCP) 2 m. 49 s.
Covaci L. (IAR) 2 m. 54 s.
Frimm (Sinaia) 3 m. 06 s.
Gust W. (SCP) 3 m. 30 s.
Ștefănescu (Sinaia) 3 m. 58 s.
Babes (Sinaia) 9 m.

DOAMNE

D-ra Brenner (KTV) 7 m. 42.
D-ra Hannisch (KTV) 7 m. 50.
D-ra Gragg (KTV) 8 m. 38.
D-na Zaharia (SCP) 8 m. 49.

Campionatele naționale studențești

PREDEAL, 23 (Prin telefon.) — Astăzi s'au desfășurat în localitate, campionatele naționale studențești, organizate de U. N. S. C. R.

Rezultatele au fost următoarele:

SLALOM

1. Jekel W. (I.S.E.F.)
2. Strătescu (I.S.E.F.)
3. Lascu (I.S.E.F.)

CURSA DE COBORARE

1. Lichiardopol (Architectura)
2. Strătescu (I.S.E.F.)
3. Jekel (I.S.E.F.)

După demisia d-lui colonel Davila

Ce se va petrece în ședințele de mâine seară ale Uniunii și F. R. H. G.

Senzația provocată de dubla demisie a d-lui lt. col. Davila din comitetul U. F. S. R. și din calitatea de președinte al federației de hockey, este departe de a se fi epuizat. Faptul este într'adevăr afară din comun și ecoul pe care l-a găsit în opinia publică și mai ales în cercurile oficiale sportive, este justificat

Personalitatea proeminentă a colonelului Davila, corectitudinea d-sale, lupta desinteresată de zeci de ani pentru triumful ideii sportive, sunt tot atâtea argumente cari alimentează vâlva stârnită de actul hotărât al fostului demnitar sportiv.

Se cunosc motivele cari au determinat aceste demisiuni. Luându-se în discuție contestarea alegerilor dela F. R. B. membrii «Uniunei» au fost pentru stricta aplicare a literii regulamentului, spre «a nu se face ridicoli cu o decizie criticabilă». D. Davila a răspuns întrebuințând acelaș argument. «Nu e mai curând probabil să ne facem ridicoli admițând anularea tuturor deciziilor adunării generale a F. R. B.? Nu e la fel de probabil ca Moți Spakow să se adreseze justiției dacă viitoarea adunare generală a F. R. B. va lua altă hotărâre decât prima adunare generală? Și nu e datoria noastră să ajutăm progresul în orice domeniu de manifestare sportivă?»

Datoria U.F.S.R.... Care e, în definitiv, datoria U. F. S. R.? Să ajute progresul? Ași. Mai curând să-i pună bețe în roate. Iată dece a putut fi revoltat d. col. Davila, dece demisia d-sale este mai justificată decât strictețea cu care bătrânii sportivi dela U. F. S. R. se prevalează de litera rigidă a regulamentului.

D. COL. TH. DAVILA

D. Davila, demisionând a fost consecvent cu principiile d-sale cinstit sportive. Iar comitetul Uniunii hotărând așa cum a hotărât, a fost deasemeni consecvent cu principiile sale.

Care din aceste principii e mai sănătos, nu interesează atât cât e de gravă urmarea divergenței: Comitetul Uniunii și federația de hockey sunt lipsite de colaborarea prețioasă a unui sportiv de rassă

Chestiunea, prin efectul ei, depășește cadrul unei discuții de principii. Demisia d-lui col. Davila poate avea repercusiuni proaste asupra activității comitetului «Uniunii» și poate sdruncina din temelii organismul federației de hockey, pus pe picioare de priceperea, rutina și dragostea de sport a președintelui său.

Mâine seară vor fi ședințe atât la federația de hockey cât și la «Uniune».

In ambele ședințe se vor discuta demisiunile d-lui col. Davila.

Dacă pentru «Uniune» demisia d-lui Davila — în concepția componenților acestui comitet — nu reprezintă o dificultate prea mare, pentru comitetul federației de hockey ea înseamnă o lovitură foarte grea.

E probabil ca «Uniunea» să respingă demisia d-lui Davila și să-l invite să-și reia activitatea. Așa e probabil că va face, căci e logic, așa dictează interesele «Uniunii».

(Continuare în pag. 3-a)

Germania a învins Spania cu 2-1 (1-1)

BARCELONA, 23. (Intersport). — In fața a unui public imens s'a disputat astăzi pe stadionul local matchul de footballl dintre Spania și Germania. Matchul a fost condus de belgianul Langenus, iar echipele au prezentat formațiile:

SPANIA: Zamora, Zabalo, Ciriaco, Regueiro I, Muguerea. Lecue, Vantoha, Reguiro II. Langara, Irraragori Emilin.

GERMANIA: Jakob, Münzenberg, Munkert, Jaubs, Goldbrumer, Gramlich, Lehner, Siffling, Leur, Szepan, Fath.

Partida a fost extrem de interesantă și se poate spune, că a fost lupta apărărilor. In poarta Spaniei, Zamora a fost magistral, dar și portarul german — bine ajutat de fundașul Münzenberg a făcut o partidă mare.

Primul punct a fost marcat de Fath, dar Langara egalează. Urmează o luptă crâncenă, în care forma bună a lui Szepan, Siffling și Gramlich înfruntă cu succes jocul mare al lui Caballo, Langara și Regueira.

Spre sfârșitul reprizei a doua, Fath scapă de apărare și înscrie punctul victorios dela 5 metri.

Spaniolii atacă cu toți oamenii dar Germania își revine și Fath are ocazia să marcheze al treilea goal, reluând o minge respinsă de Zamora. Lovitura nimerește însă pe portar, care căzuse cu o secundă înainte la pământ.